

Eläketurva- keskus

Tiedonantoja No 4 1963

SISÄLLYS

	Sivu
Työeläkekorttien jako TEL:n piirissä.....	1
Eläketurvakeskukselle saapuvista tiedusteluista.....	3
Eläkelautakunnan toiminnasta	5
Tulkintoja	6
Työkyvyttömyysasiain neuvottelukunnan toiminnasta.....	7
Eläkejärjestelyt ja eläkkeiden maksaminen Eläketurvakeskuksen toimesta	8
Uusia yleiskirjeitä	10
Eläkelaitosten yhteisesti kustannettavien eläkkeiden tasaus vuodelta 1962	11
Numerotietoja TEL:n ja LEL:n ensimmäisestä puolivuodesta	12
Kehitys TEL:ssa 1. 1.—30. 6. 1963.....	15
Kortfattade sammandrag ur artiklarna.....	17

TYÖELÄKEKORTTIEN JAKO TEL:N PIIRISSÄ

Niille työntekijäin eläkelain alaisille työntekijöille, joiden eläketurva on jo järjestetty sanotun lain edellyttämällä tavalla, päästään jakamaan työeläkekortteja pian lehtemme tämän numeron ilmestymisen jälkeen. Kaikille heille odotetaan työeläkekortit saatavan toimitetuksi kuluvan vuoden loppuun mennessä. Työnantajille eläketurvan toimeenpanon suhteen myönnettystä kahden vuoden määräajasta johtuen jakelu tulee jatkumaan vuoden 1964 loppupuolelle.

Lyhytaikaisissa työsuhteissa olevat työntekijät ovat suurin piirtein kaikki jo saaneet työeläkekorttinsa. Jakelun aloittaminen heistä johtui teknillisistä ja käytännöllisistä syistä, kuten näillä palstoilla on aikanaan selvitetty. Nyt voidaan todeta, että tähän mennessä tapahtunut jakelu on antanut TEL:n vastaavaa tehtävää varten joukon tervetulleita kokemuksia. Niiden tuloksena Eläketurvakeskuksessa on katsottu tarpeelliseksi mm. valmistaa työeläkekorttia ja sen merkitystä selostava tiedotuslehtinen. Sitä pyritään toi-

mittamaan paitsi nyt työeläkekorttinsa saavien, myös kaikkien niiden saaville, jotka ovat aikaisemmin vastaanottaneet korttinsa.

Työeläkekortti on yhteinen ja ulkonaisestikin samanlainen sekä LEL:n että TEL:n piirissä, ellei oteta huomioon kortin postitusosassa olevaa osoitteen eroa. Tämä johtuu korttien erilaisesta jakelutavasta. LEL:n piirissä kortit on toimitettu Eläketurvakeskuksesta työeläkekassojen välityksellä suoraan työntekijöille heidän ilmoittamaansa osoitteeseen. TEL:n alaisten henkilöiden kortit lähetetään sille eläkelaitokselle, jossa työntekijän eläketurva on järjestetty. Eläkelaitos ja työnantaja huolehtivat korttien jakelusta niiden haltijoille.

Työntekijäin eläkelain alaiset työntekijät ovat vähemmän liikkuvia kuin kausiluonteinen työvoima, mutta moni TEL:n piiriin kuuluva työntekijä ehtii myös vaihtaa työpaikkaa ennen kuin kortti saapuu sille työnantajalle, jonka palveluksessa työntekijä ilmoitettiin eläkelaitokselle. Kun tällaisen työsuhteen päättymisilmoitus, uuden työpaikan vastaava alkamisilmoitus ja muut kortin edelleenlähettämistoimenpiteet otetaan huomioon, saattaisi normaalissa tietojen vaihdossa kulua kuukausia, ennen kuin paikkaa vaihtaneelle työntekijälle valmiiksi kirjoitettu työeläkekortti löytäisi haltijansa. Tällaisen viipymisen välttämiseksi ja postin, eläkelaitosten ja Eläketurvakeskuksen säästämiseksi tarpeettomalta vaivalta olisi suotavaa, että työnantajat koettaisivat yhteisen järjestelmän hyväksi toimittaa kortin eronneillekin työntekijöille. Viimeksi mainituilta on syytä heidän oman etunsa vuoksi odottaa, että he kaikin keinoin helpottavat näitä toimenpiteitä, esim. ilmoittamalla entisen työnantajan eläkelaitokselle, työnantajalle tai Eläketurvakeskukselle uuden osoitteensa tai sopimalla asiasta siten, että joku muu henkilö huolehtii kortista sen saavuttua.

Kun TEL:n alaiset työntekijät mahdollisesti ryhtyvät malttamattomasti kyselemään työeläkekorttia heti jakelusta tiedon saatuaan, on heille syytä huomauttaa, että järjestelymääräaika on vasta puolivälissä. Ne, joiden työnantaja jo on ehtinyt asian järjestää, tulevat kaiken todennäköisyyden mukaan saamaan korttinsa tämän vuoden puolella, kuten alussa jo mainittiin.

ELÄKETURVAKESKUKSELLE SAAPUVISTA TIEDUSTELUISTA

Eläketurvakeskukselle saapuu päivittäin työntekijöiltä ja työnantajilta joukko erilaisia tiedusteluja, pyyntöjä, ilmoituksia jne. ETK:n tutkimustoimistossa on käyty läpi nämä kirjeet suunnilleen neljänkuukauden ajalta kuluvan vuoden alusta lukien sen seikan selvittämiseksi, olisiko niiden mukana syytä kiinnittää ETK:ssa ja myös eläkelaitoksissa erityistä huomiota joihinkin asioihin työntekijöille ja työnantajille tarkoitetussa tiedotustoiminnassa.

Neljän kuukauden aikana oli saapunut yhteensä 1.654 tiedustelua, pyyntöä tai ilmoitusta. Ne jakaantuivat seuraavasti:

Työntekijät

työeläkekorttia koskevat asiat	1.054	
muut asiat	<u>492</u>	1.546

Työnantajat

		<u>108</u>
Yhteensä		1.654

Osa kirjeistä oli luonnollisesti täysin asiallisia ja aiheellisia, mutta muut osoittivat vielä kipeästi tarvittavan yleistä lisäinformaatiota. Seuraavassa on lueteltu - suunnilleen niiden aiheuttamien kirjeiden lukuisuuden mukaisessa järjestyksessä - seikkoja, joihin näytti tässä mielessä olevan syytä kiinnittää huomiota.

Työnantajien olisi yritettävä ilmoittaa työntekijöittensä henkilötiedot oikein. N. 350 kirjettä johtui virheellisistä henkilötiedoista työeläkekortissa. Eniten virheitä oli syntymäajassa, seuraavaksi etunimissä, syntymäkunnassa ja sukunimen oikeinkirjoituksessa.

Työntekijä saa työeläkekortin työnantajan ilmoitettua hänet vakuutukseen. Eläketurvakeskus ei lähetä työeläkekorttia ilman muuta jokaiselle sellaista pyytävälle henkilölle. Lähes 200 henkeä oli pyytänyt lähettämään itselleen kortin ilmoittaen henkilötietonsa, mutta mainitsematta sanaakaan työsuhteestaan. Myöskin työeläkekortin saannissa mahdollisesti sattuvia sekaan-

nuksia tai työnantajien laiminlyöntejä on ETK:n ja eläkelaitosten vaikea selvittää ilman yksityiskohtaisia tietoja työsuhteista.

Kerran työeläkekortin saaneiden henkilöiden on syytä säilyttää kortti, vaikka he eivät jatkuvasti olisikaan TEL:n tai LEL:n alaisessa työssä. Tässä suhteessa näyttää olevan melko paljon vääriä käsityksiä, koska 65 henkilöä oli tarkasteluajan kuluessa palauttanut saamansa työeläkekortin ETK:lle mielestään tarpeettomana. Muutenkin näytti työeläkejärjestelmän koskemattomuusperiaate vielä olevan monille tuntematon; etenkin vanhoja, lähellä eläkeikää olevia työntekijöitä näytti mahdollinen eläkeoikeuden menettäminen huolestuttavan.

Järjestelmän piiriin kuulumisen alaikäraja näytti olevan epäselvä: 62 alaikäistä pyysi työeläkekorttia tai tiedusteli järjestelmän piiriin kuulumistaan. Myös eräät työnantajat kysyivät tähän liittyviä asioita.

On paljon sellaisia työsuhteita, että kysymystä niiden kuulumisesta työeläkelakien alaisuuteen ei ole aivan helppo ratkaista. Tähän liittyviä kyselyjä oli saapunut runsaasti, mm. noin puolet työnantajilta saapuneista tiedusteluista koski jonkin työntekijän tai työntekijäryhmän kuulumista järjestelmän piiriin. Erityisesti näyttivät tulkintavaikeuksia tuottavan kotonaan urakkapalkalla työnantajalle työtä tekevät henkilöt, samoin erilaiset sivutoimiset ja osa-aikatyöntekijät, tilapäistyöntekijät, erilaisten oppilaitosten henkilökunta sekä eri alojen oppilaat ja harjoittelijat.

Eläkkeen hakemista selvittävä neuvonta kaipaa tehostusta. 51 henkilöä tiedusteli, mistä eläkettä haetaan, mitä papereita tähän tarvitaan jne. Varsin yleinen näyttää olevan käsitys, että eläkettä haetaan aina Eläketurvakeskuksesta.

Suuri joukko saapuvia kirjeitä koski luonnollisesti eläkkeen saannin mahdollisuuksia, ja näiden lähettäjistä on ikävä kyllä toistaiseksi enemmistö sellaisia henkilöitä, joilla ei näitä mahdollisuuksia ole. Suurimpana ryhmänä olivat tässä joukossa ne, jotka tiedustelivat eläkkeen saantia jo ennen 1.7.62 sattuneen eläketapahtuman johdosta; toisena olivat henkilöt, jotka eivät enää olleet työsuhteessa työeläkelakien tullessa voimaan. Väärä kä-

sitys vanhuuseläkeistä tai työkyvyttömyyseläkkeen saamisen edellytyksistä oli aiheuttanut näitä kyselyitä sellaisten järjestelmän piiriin kuuluvien taholta, jotka työeläkelakien mukaan vielä katsotaan työikäisiksi ja -kykyisiksi. Tietämättömyys eläkeoikeuteen vaikuttavista seikoista oli myös aiheuttanut sen, että hyvin monista kyselyistä puuttuivat niihin vastaamiseen tarpeelliset tiedot.

Käsitys siitä, mitä etuja työeläkelakien nojalla voidaan työntekijöille myöntää, on vielä kovin hämärä. 27 henkilöä oli anonut Eläketurvakeskukselta muuta kuin vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä. Eniten oli näiden joukossa sairausajan palkkaa tai työttömyyskorvausta pyytäneitä, mutta myös kaikenlaista muuta apua tai avustusta kysyttiin, aina asianajoapua myöten.

ELÄKELAUTAKUNNAN TOIMINNASTA

Tiedotuslehti n:o 3:n ilmestymisen jälkeen on eläkelautakunnan toiminta vilkastunut huomattavasti. Tähän mennessä on annettu 26 päätöstä ja viireillä on 40 valitusasiaa.

Eläkelautakunta on eräässä työkyvyttömyyseläkettä koskevassa asiassa asettunut sille kannalle, ettei valittaja, jonka oli katsottava tulleen työkyvyttömäksi ennen TEL:n voimaantuloa, ollut oikeutettu työkyvyttömyyseläkkeeseen, vaikka hänelle oli myönnetty kansaneläke työkyvyttömyyden perusteella TEL:n voimaantuloa myöhäisemmästä ajankohdasta lukien. Työkyvyttömyyden alkamisajankohtaa arvosteltaessa on tällöin erityisesti kiinnitetty huomiota paitsi lääketieteelliseen selvitykseen, myös siihen milloin valittaja on lopettanut työnteon.

Erityisen pulmallisiksi ovat osoittautuneet ne tapaukset, joissa valittaja, vaikka hänelle on työkyvyttömyyden perusteella myönnetty kansaneläke en-

nen TEL:n voimaantuloa, on tosiasiallisesti samanaikaisesti työskennellyt ainakin huomattavan pitkän ajan ja työnteke on sitten päättynyt vasta lain voimaantulon jälkeen. Eläkelautakunta ei ole kuitenkaan vielä ottanut kantaa sanottuun kysymykseen.

PA

TULKINTOJA

Autoetu

Eläketurvakeskuksesta on useaan otteeseen tiedusteltu, onko työntekijän oikeus käyttää toiminimen autoa yksityistarkoitukseen sellainen luontoisetu, joka on otettava huomioon TEL:n mukaisen eläkkeen perusteena olevaa palkkaa määrättäessä.

Täytynee katsoa, että milloin työnantajan kanssa selvästi on sovittu tällaisesta autoedusta, kysymys on palkkaukseen sisältyvästä luontoisedusta. Verotuksessa sitä on pidetty veronalaisena tuloja ja valtiovarainministeriön 20. 12. 1962 annetussa päätöksessä ennakonpidätyksessä noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista (657/62) on määritelty autoedun raharvo. TEA 7 §:n 3 momentin mukaan keskimääräistä kuukausiansiota laskettaessa otetaan luontoisedut huomioon sosiaaliministeriön tapaturmavakuutuslaissa säädetyn vuosityöansion laskemista varten vahvistamien raharvojen mukaisina. Sosiaaliministeriön tätä koskevassa päätöksessä autoetua ei kuitenkaan mainita. Eläketurvakeskuksessa on sen vuoksi tultu siihen tulokseen, ettei autoetua toistaiseksi oteta huomioon eläkkeen perusteena olevaa palkkaa määrättäessä.

HS

TYÖKYVYTTÖMYYSASIAIN NEUVOTTELUKUNNAN TOIMINNASTA

Työkyvyttömyysasiain neuvottelukunta oli ennen juhannusta käsitellyt neljä tapausta. Niistä mainittakoon seuraavat:

N:o 3/TkN/63. Eläkkeen hakija oli sairastunut TEL-työsuhteen kestäessä ja työsuhde oli päättynyt 31.1.1962. Sairaudesta oli sittemmin aiheutunut työkyvyttömyys, jonka johdosta hakijalle oli tammikuussa 1963 tehdystä hakemuksesta myönnetty kansaneläke 1.2.1963 alkaen. TEL-vakuutuksessa oikeus työkyvyttömyyseläkkeen saamiseen määräytyi TEL:n vähimmäisehtojen mukaan.

Neuvottelukunta katsoi, että koska hakija oli sairastunut työsuhteen kestäessä ja sairaudesta johtunut työkyvyttömyys oli alkanut vuoden kuluessa työsuhteen päättymisestä, hakijalle olisi myönnettävä työkyvyttömyyseläke soveltaen eläkkeeseen oikeuttavaa palvelusaikaa laskettaessa TEL 6 §:n 3 momentin säännöksiä. Se seikka, että kansaneläke oli myönnetty vasta 1.2.1963 alkaen, ei tässä suhteessa vaikuta asiaan muutoin kuin että eläke myönnetään maksettavaksi samasta ajankohdasta lukien.

N:o 4/TkN/63. Eläkkeen hakijalle oli vuonna 1961 myönnetty selkäydinkasvaimen takia kansaneläkelain mukainen työkyvyttömyyseläke, jota hän edelleenkin nautti. Kansaneläkeasiakirjoista ilmeni, että hänelle oli 1952 suoritettu selkäleikkaus, josta Kansaneläkelaitoksen piiriasiamiehen lausunnon mukaan oli ollut apua, mutta josta huolimatta hänellä edelleenkin oli liikkumisvaikeuksia, molemmat polvet olivat jäykät ja hän kaatui helposti voimatta nousta omin neuvoin. Hän oli ajoittain suorittanut tilapäistyötä, mm. toiminut tori- ja kioskikauppiaana, mutta ansiot eivät olleet riittäneet eläkkeeseen. Viimeksi vuonna 1960 hän oli Kansaneläkelaitokselle ilmoittanut olevansa täysin työkyvytön selkäsairautensa takia ja kieltänyt sinä tai edellisena vuonna ansainneensa mitään. Tiedot oli piiriasiamies vahvistanut.

LEL-tilitysten ja työeläkehakemuksen yhteydessä hankitun selvityksen mukaan hakija oli LEL:n voimaantulon jälkeisenä aikana ansainnut tieraken-

nustyössä (työnimike: vaativat sekatyöt) 150 000 vmk lokakuuhun 1962 mennessä, jolloin hän keuhkotaudin takia oli joutunut parantolahoitoon. Lääkärintodistuksen perusteella häntä oli pidettävä ainakin vuoden ajan työkyvyttömänä keuhkotaudin takia.

Neuvottelukunta katsoi, että olisi hankittava lisäselvitystä hakijan terveydentilasta ja työnteosta viime vuosina. Jos selvitys osoittaisi, että hakija oli ennen tuberkuloosiin sairastumistaan ollut työkykyinen, voitaisiin hänelle myöntää LEL:n mukainen työkyvyttömyyseläke siitä riippumatta, että kansaneläkelain mukaista työkyvyttömyyseläkettä oli jatkuvasti maksettu hänelle jo ajalta ennen LEL:n voimaantuloa.

HS

ELÄKEJÄRJESTELYT JA ELÄKKEIDEN MAKSAMINEN ELÄKETURVAKESKUKSEN TOIMESTA

TEL:n voimaantulosäännöksen mukaan Eläketurvakeskuksen tehtäviin kuuluu eläkkeen suorittaminen laissa säädetyn kahden vuoden siirtymäkauden aikana sellaiselle eläkkeeseen oikeutetulle työntekijälle, jonka työnantaja ei vielä ole järjestänyt työntekijänsä TEL:n mukaista eläketurvaa. Maksamansa määrän Eläketurvakeskus perii välittömästi takaisin työnantajalta.

Tämä on poikkeuksellinen menettely, jolla turvataan eläkkeen saaminen ennen eläketurvan järjestämistä. Se ei kuitenkaan tee eläkejärjestelyä tarpeettomaksi. Myös sellaiselle työntekijälle, jolle Eläketurvakeskus on myöntänyt eläkkeen, työnantaja on velvollinen siirtymäkauden kuluessa järjestämään TEL:n mukaisen eläketurvan. Eläkejärjestelyn tapahduttua eläkkeen suorittamisvelvollisuus siirtyy sille eläkelaitokselle, jossa eläketurva on järjestetty. Eläkkeen suorittaminen Eläketurvakeskuksen toimesta päättyy joka tapauksessa siirtymäkauden kuluttua umpeen, sillä jollei työnanta-

ja vielä silloinkaan järjestä työntekijäinsä eläketurvaa, Eläketurvakeskus ottaa TEL 15 §:n mukaisesti vakuutuksen työnantajan sijasta.

Kun työnantaja järjestää työntekijäinsä eläketurvan, hän ei saa lukea maksuvähennyksenä hyväkseen sitä määrää, jonka hän on joutunut Eläketurvakeskukselle suorittamaan. Se seikka, että Eläketurvakeskus on joutunut suorittamaan eläkkeen työntekijälle, koituu siis tappioksi työnantajalle. Tällaiseen lisäkustannukseen saattaa olla aihetta silloin, kun työnantaja tarvitsee aikaa selvittääkseen itselleen, millä tavoin eläkejärjestely hänen kannaltaan on parhaiten suoritettavissa. Mutta siihen ei ole syytä silloin, kun käytettävissä ei ole muita järjestelymuotoja kuin eläkevakuutuksen ottaminen vakuutusyhtiöstä. Varsinkin silloin, kun työnantaja on lopettanut tai on aikeissa lopettaa toimintansa, eläkejärjestelyn viivyttäminen näyttää tarpeettomalta. Eräissä tapauksissa, kun työnantaja on lopettanut toimintansa ennen TEL:n voimaantuloa, työnantajalta ei voimassa olevien perusteiden mukaan peritä mitään maksua, ja jos työntekijöiden lukumäärä TEL:n voimaantulon jälkeisenä aikana on ollut pieni, maksu saattaa olla pienempi kuin niiden eläke-erien määrä, jotka erääntyvät maksettavaksi työntekijöille siirtymäkauden aikana.

Eläketurvakeskuksessa on eläkehakemuksia käsiteltäessä monesti havaittu, että eläkejärjestelyn hoitamatta jääminen johtuu siitä, ettei työnantaja ole ollut täysin selvillä edellä selostetuista seikoista. Kun asia on selitetty työnantajalle, hän on ollut halukas heti ryhtymään toimenpiteisiin eläketurvan järjestämiseksi. Näin suurin osa Eläketurvakeskukselle tehdyistä eläkehakemuksista on voitu siirtää työnantajan osoittamalle eläkelaitokselle, mistä on ollut hyötyä paitsi työnantajalle itselleen myös hänen muille työntekijöilleen, joiden eläkeoikeus samalla on tullut selvitettyksi.

Työntekijäin eläkevakuutuksen perusteita laadittaessa on lähdetty periaatteesta, että niissä tapauksissa, jolloin lopullista maksua ei ole tarkoitettu määrättäväksi yksilöllisesti, eläkkeet kustannetaan yhteisestä tasauspöytälistä. Järjestelmässä on havaittu eräitä aukkoja, joiden poistamiseksi parhaillaan etsitään keinoja. Tämä ei kuitenkaan saa olla esteenä eläketurvan järjestämiselle TEL:ssa edellytetyllä tavalla. Ottaen huomioon TEL 3 §:n

1 momentin säännökset on katsottava yleisten vakuutusehtojen 18 §:n määräyksen tarkoittavan, kun kysymys on työnantajan ensimmäisen kerran järjestämästä eläketurvasta, että eläkelaitoksen ei tarvitse ottaa vastatakseen sellaisesta eläke-erästä, joka kohdistuu vakuutus sopimuksen tekoa edeltäneeseen aikaan.

HS

UUSIA YLEISKIRJEITÄ

Yleiskirje n:o 10/63 jaettiin toukokuun lopulla TEL:n mukaista toimintaa harjoittaville eläkelaitoksille. Kirje käsittelee TEL:n 23 §:n säännösten soveltamista ja sisältää uusitun eläkehakemuslomakkeen sekä työnantajan käyttöön tarkoitetun lomakkeen, jolla eläkelaitokselle ilmoitetaan työntekijän valinneen huoltoapulain 5 §:n mukaisen elatuksen työeläkkeen sijasta.

Yleiskirje n:o 11/63 sisältää työkyvyttömyysasiain ratkaisuohteet ja on lähetetty kesäkuussa TEL:n mukaista toimintaa harjoittaville eläkelaitoksille.

Yleiskirje n:o 12/63 sisältää kansaneläkkeiden uudet määrät. Jakelu tapahtui kesäkuussa ja oli sama kuin edellisillä.

ELÄKELAITOSTEN YHTEISESTI KUSTANNETTAVIEN
ELÄKKEIDEN TASAUS VUODELTA 1962

(TEL 12 §:n 1 mom:n 4-kohta)

Yhteisesti kustannettavat eläkkeet vuodelta 1962

Vuonna 1962 oli TEL- ja LEL-eläkelaitosten maksamien työeläkkeiden määrä vielä varsin vähäinen, yhteensä 3.369.848 vmk. Tästä oli yhteisesti kustannettavia, ennen 1.7.1912 syntyneille maksettuja vähimmäisturvaa vastaavia TEL-vanhuuseläkkeitä 1.285.038 vmk. Yhteisesti kustannettavia työkyvyttömyyseläkkeitä ei 1962 esiintynyt lainkaan.

Eläkelaitosten osallistuminen yhteisesti kustannettavaan eläkkeisiin

Sosiaaliministeriön päätöksen (215/62) mukaan vastaavat eläkelaitokset em. vanhuuseläkkeistä TEL:n mukaista vähimmäisturvaa vastaavien vakuutusmaksutulojensa suhteessa. Eläkesäätiöiden osalta käytetään vakuutusmaksuna sosiaaliministeriön ohjeiden mukaan laskettua vuosimaksua. Näin laskettu eläkelaitosten vakuutusmaksutulojen yhteismäärä oli yhteensä 6.463.467.517 vmk. Yhteisesti kustannettavat eläkkeet ovat tästä summasta n. 0,02 %, joten kunkin eläkelaitoksen osuus näistä eläkkeistä on n. 0,02 % sen vakuutusmaksutulosta. Tästä määrästä vähennetään ne eläkkeet, jotka eläkelaitos jo on maksanut. Mikäli eläkelaitoksen jo eläkkeinä maksuma määrä on tasausosuutta suurempi, on eläkelaitoksella erotuksen suuruinen saaminen tasauksesta.

Eläketurvakeskuksen tekemät tasauslaskelmat johtivat 6 eläkelaitoksen osalta saatavaan ja 22 eläkelaitoksen osalta lisäsuoritukseen. Tasaussuoritusten ja -saatavien yhteismäärät olivat tietysti yhtä suuret, määrältään 7.569,93 mk.

Tasauserät tullaan suorittamaan 31.7.1963 mennessä.

NUMEROTIETOJA TEL:N JA LEL:N ENSIMMÄISESTÄ PUOLIVUODESTA

1. Toimeenpannut TEL-eläkejärjestelyt per 31.12.62

A. Suurtyönantajia

	Työn- antajia	Työn- tekijöitä	Keskim. työn- tekijä- luku	Palkka- summa	Keskim. palkka
	kpl	kpl	kpl	milj. vmk/v	vmk/v
Eläkevak. yhtiöt (9)	3.511	350.200	100	182.760	521.800
Eläkekassat (3)	122	15.700	129	8.010	510.100
Eläkesäätiöt (16)	22	20.200	920	13.590	673.000
Yhteensä (28)	3.655	386.100		204.360	
Kaikissa			106		529.300

B. Pientyönantajia

	Työn- antajia	Työn- tekijöitä	Keskim. työn- tekijä- luku	Palkka- summa	Keskim. palkka
	kpl	kpl	kpl	milj. vmk/v	vmk/v
Eläkevak. yhtiöt	47.935	148.350	3	60.450	407.500
Eläkekassat	534	3.250	6	1.740	534.400
Eläkesäätiöt	-	-	-	-	-
Yhteensä	48.469	151.600		62.190	
Kaikissa			3		410.200

Toimeenpannut eläkejärjestelyt sisälsivät kaikki vain vähimmäiseläketurvan. Rekisteröityjä lisäetuja ei 1962 vielä järjestetty. Eläkesäätiöihin ei v. 1962 kuulunut pientyönantajia.

2. Myönnetyt ja maksetut työeläkkeet 1962

	Vanhuus- eläkkeet	Työkyv. eläkkeet	Yhteensä	Vanhuus- eläkkeet	Työkyv. eläkkeet	Yhteensä
	1 000 vmk	1 000 vmk	1 000 vmk	%	%	%
Eläkevak. yhtiöt	866	2.031	2.897	26	60	86
Eläkekassat	57	35	92	2	1	3
Eläkesäätiöt	362	19	381	10	1	11
Työeläkekassat	-	-	-	-	-	-
Yhteensä	1.285	2.085	3.370	38	62	100

3. Eläkekanta 31.12.62

	Vanhuus- eläkkeet		Työkyv. eläkkeet		Yhteensä		Keskim. vanhuus- eläke	Keskim. työkyv. eläke
	kpl	1 000 vmk/v	kpl	1 000 vmk/v	kpl	1 000 vmk/v	vmk/v	vmk/v
Eläkevak. yhtiöt	55	4.485	109	12.602	164	17.087	81.500	115.600
Eläkekassat	4	328	1	139	5	467	82.000	139.100
Eläkesäätiöt	15	1.565	1	188	16	1.753	104.300	188.200
Työeläkekassat	-	-	-	-	-	-	-	-
Yhteensä	74	6.378	111	12.929	185	19.307		
Kaikissa							86.200	116.500

Vanhuuseläkkeet olivat ennen 1.7.1912 syntyneille myönnettyjä eli tasauksesta kustannettavia eläkkeitä. Työkyvyttömyyseläkkeet olivat TEL 6 §:n 3 mom. mukaisia, joissa eläkeikään jäljellä oleva aika lasketaan mukaan eläkkeeseen oikeuttavaan palvelusaikaan. Työeläkekassat eivät v. 1962 maksaneet eläkkeitä.

4. Vakuutusmaksutulot ja rahastot 1962 lakisääteisten eläkkeiden osalta

	Maksutulo 1962			Vakuutusmaksurahasto/ eläkevastuu 31.12.62
	Varsinainen maksutulo	Siirrot	Yhteensä	
	milj.vmk	milj.vmk	milj.vmk	milj.vmk
Eläkevak. yhtiöt	6.599	125	6.724	6.256
Eläkekassat	262	160	422	417
Eläkesäätiöt	822	228	1.050	1.065
Työeläkekassat	2.171	-	2.171	2.061
Yhteensä	9.854	513	10.367	9.799

Sarakkeeseen "siirrot" sisältyy uusille eläkesäätiöille luovutettu peruspää-oma sekä lakisääteisten eläkkeiden osalle eläkelaitoksen sisässä aikaisempien eläkejärjestelyjen varoista siirretty määrä. Aikaisempien eläkejärjestelyjen varoista toiseen eläkelaitokseen suoritettut siirrot, n.k. vastuusiirrot, on sen sijaan sisällytetty sarakkeeseen "varsinainen maksutulo". Viimeksimainittujen siirtojen määrä oli n. 1.000 milj. vmk. Taulukon luvut perustuvat osittain Eläketurvakeskuksessa tehtyihin arvioihin, koska kaikki eläkelaitokset eivät vielä 31.12.62 tehneet tilinpäätöstä ja koska ei myöskään kaikkien eläkelaitosten osalta suoritettu vakuutusteknillisiä laskelmia.

Vastuuvajaus esiintyi ainoastaan eläkesäätiöiden kohdalla ja oli n. 31 milj. vmk, eli n. 3 % eläkesäätiöiden eläkevastuusta ja noin 3 o/oo eläkelaitosten yhteenlasketusta vakuutusmaksurahastosta/eläkevastuusta.

KEHITYS TEL:SSA 1.1. - 30.6.1963

TEL:n oltua kesäkuun päättyessä voimassa vuoden ajan oli sen mukainen vakuutus järjestetty 594.000:lle työntekijälle eli noin 4/5:lle lain piiriin kaikkiaan kuuluvista työntekijöistä. Järjestelyn oli suorittanut yhteensä yli 54.000 työnantajaa. Verrattaessa tätä, 30.6.63 vallinnutta tilannetta vuoden vaihteen tilanteeseen, voidaan havaita seuraavaa:

	Vakuutuksen ottaneita			Vakuutettuja työntekijöitä		
	työnantajia kpl		Lisäys	1.000 henk.		Lisäys
	31.12.62	30.6.63	1.1.-30.6.63	31.12.62	30.6.63	1.1.-30.6.63
Vakuutusyhtiöt	51.446	53.018	3 %	498.6	507.8	2 %
Eläkekassat	656	1.303	99 "	19.0	51.7	173 "
Eläkesäätiöt	22	35	59 "	20.2	34.6	71 "
Yhteensä	52.124	54.356	4 %	537.7	594.1	10 %

Niiden työnantajien osalta, jotka ovat järjestäneet työntekijöilleen TEL-eläketurvan jonkun eläkevakuutusyhtiön avulla, näyttää järjestely yleensä tulleen suoritetuksi jo heti lain voimassaolon ensimmäisen vuosipuoliskon aikana, koska vakuutusten määrä yhtiöissä ei enää toisella vuosipuoliskolla ole paljon kasvanut. Vakuutusyhtiöt toimivat ilmeisesti hankinnassaan erittäin ripeästi heti alussa ja ovat ehkä jo saaneet vakuutukseen suurin piirtein kokonaan sen työnantajaryhmän, johon hankintatyön avulla on tähän mennessä ollut mahdollista vaikuttaa. Vielä järjestelmän ulkopuolella olevat työnantajat lienevät osaksi niitä, jotka aikovat järjestää eläketurvan eläkekassaa tai -säätiötä käyttäen, osaksi taas sellaisia, jotka katsovat asian tulevan ajankohtaiseksi vasta ensi vuoden puolella, työnantajille myönnetyn kahden vuoden pituisen järjestelyajan päättyessä.

Eläkekassojen ja -säätiöiden kohdalla oli liikkeelle lähtö huomattavasti hitaampaa kuin vakuutusyhtiöiden, mikä onkin luonnollista, koska tämän lin-

jan valinneilla työnantajilla on ollut asian järjestykseen hoitamisessa paljon enemmän käytännöllisiä vaikeuksia. Nyt ollaan tällä puolella kuitenkin hyvää vauhtia edistymässä, kuten taulukon osoittama voimakas kasvu viimeksi kuluneen puolen vuoden aikana osoittaa. Kasvoihan esim. eläkekassoissa vakuutettujen työntekijöiden lukumäärä tänä aikana lähes kolminkertaiseksi. Kooltaan ovat eläkekassat ja myös säätiöt melko suuria: kassoissa on keskimäärin 10.300 ja säätiöissä 1.080 työntekijää.

Eläkelaitosten lukumäärän kehitys ja TEL-vakuutuskannan nykyinen prosenttinen jakaantuminen niiden kesken käyvät ilmi seuraavasta taulukosta:

	TEL-eläkelaitosten lukumäärä		Osuus vakuutuskannasta 30.6.63:	
	31.12.62	30.6.63	a) työntekijöiden lukumäärästä	b) palkkasummasta
Vakuutusyhtiöt	9	9	85.5 %	84.1 %
Eläkekassat	3	5	8.7 "	8.4 "
Eläkesäätiöt	16	30	5.8 "	7.5 "
Yhteensä	28	44	100.0 %	100.0 %

Huolimatta sekä eläkelaitosten lukumäärän että vakuutuskannan nopeasta kasvusta kassojen ja säätiöiden puolella, on valtaosa vakuutuskannasta edelleen vakuutusyhtiöillä. Kun otetaan huomioon, että niissä on nyt jo vakuutettuna noin 2/3 koko siitä työntekijämäärästä, jonka on arvioitu järjestyajan loppuun mennessä kaikkiaan tulevan vakuutukseen eri eläkelaitostyyppien kautta, on selvää, että vakuutusyhtiöt tulevat myös säilyttämään asemansa TEL:n suurimpana eläkelaitosryhmänä.

Verrattaessa keskenään eri eläkelaitostyyppien osuuksia toisaalta vakuutettujen työntekijöiden lukumäärästä, toisaalta näiden palkkasummasta, voidaan lopuksi vielä tehdä se mielenkiintoinen havainto, että eläkesäätiöiden kautta vakuutetut työntekijäryhmät ovat keskimäärin selvästi korkeampi-palkkaisia kuin muiden eläkelaitostyyppien kautta vakuutukseen tulleet.

KORTFATTADE SAMMANDRAG UR ARTIKLARNA

UTSÄNDANDET AV ARBETSPENSIONS KORT TILL APL-ARBETSTAGARE

Utdelningen av arbetspensionskort till de lagen om pension för arbetstagare (APL) underlydande arbetstagare, vilkas pensionsskydd redan blivit anordnat i enlighet med sagda lag, kan börja kort efter det detta nummer av vårt blad utkommit. Alla dessa arbetstagare väntas kunna få sina arbetspensionskort inom detta år. Beroende på den tid om två år lagen medgivit arbetsgivarna för genomförande av pensionsskyddet kommer utdelningen av korten att fortsätta in på senare hälften av år 1964.

De arbetstagare, som är i kortvarigt arbetsförhållande, har i stort sett redan fått sina arbetspensionskort. Att utdelningen av korten började med dem berodde på tekniska och praktiska orsaker, såsom i dessa spalter tidigare förklarats. Det kan nu konstateras, att den hittills verkställda kortutdelningen givit ett antal välkomna erfarenheter, som kunnat tillgodos göras för utdelningen av APL-korten. Sålunda har i Pensionsskyddscentralen bl. a. ansetts nödigt att utarbeta en informationsbroschyr om arbetspensionskortet och dess betydelse. Avsikten är att tillställa denna broschyr utom de personer, som nu får sina arbetspensionskort, även alla dem, som tidigare mottagit sitt kort.

Arbetspensionskortet är gemensamt och av samma utseende både i APL:s och i KAPL:s krets, med undantag för adressen i kortets för dess postbefordran avsedda del. Detta beror på att utdelningssättet är olika. I KAPL:s krets har korten från Pensionsskyddscentralen genom arbetspensionskassorna direkt tillställts arbetstagarna under av dem uppgiven adress. APL-arbetstagares kort sändes till den pensionsanstalt, där arbetstagarens pensionsskydd är anordnat. Pensionsanstalten och arbets-

givaren ombesörjer kortens utdelning till arbetstagarna.

De arbetstagare, som underlyder lagen om pension för arbetstagare, är mindre rörliga än den säsongbetonade arbetskraften, men även många APL-arbetstagare hinner byta arbetsplats innan kortet kommer fram till den arbetsgivare, i vars tjänst han var då han anmälde till pensionsanstalten. Med hänsyn till anmälningen om detta arbetsförhållandes upphörande, motsvarande begynnelseanmälning om den nya arbetsplatsen och andra åtgärder för kortets vidarebefordran kunde det vid normal skriftväxling gå månader, innan ett för arbetstagare, som bytt arbetsplats, utskrivet arbetspensionskort kunde finna honom. Till förekommande av sådant dröjsmål och för att bespara posten, pensionsanstalterna och Pensionsskyddscentralen onödigt besvär vore det önskvärt, att arbetsgivarna för det gemensamma systemets bästa skulle försöka frambefordra arbetspensionskort även till arbetstagare, som lämnat deras tjänst. Av sådana arbetstagare kan man till deras egen fördel vänta, att de med alla medel underlättar dessa åtgärder, t. ex. genom att meddela sin förra arbetsgivares pensionsanstalt, arbetsgivaren eller Pensionsskyddscentralen sin nya adress eller ordna saken så, att någon annan person sköter om kortet då det kommit.

Emedan det kan hända, att APL-arbetstagare otåligt börjar fråga efter sitt arbetspensionskort genast då de fått veta om utdelningen, är det skäl att påpeka för dem, att av tiden för pensionsskyddets anordnande först endast hälften gått. De, vilkas arbetsgivare redan hunnit ordna saken, kommer med all sannolikhet att få sina kort i år, såsom i början sades.

TILL PENSIONSSKYDDSCENTRALEN INKOMNA FÖRFRÅGNINGAR

I Pensionsskyddscentralen har uppgjorts ett sammandrag rörande under de fyra första månaderna av år 1963 inkomna förfrågningar, anmälningar

m.m.d. Sammandragets ändamål var att klarlägga de omständigheter, som påkallar ytterligare information. Under nämnda tid inkom 1.654 förfrågningar, varav 1.546 från arbetstagare. Dessa förfrågningar gällde till alldeles övervägande del med arbetspensionskortet sammanhängande omständigheter. Arbetsgivarnas förfrågningar var till antalet 108. Som ett sammandrag kan sägas, att arbetsgivarna borde försöka exakt uppge sina arbetstagares personuppgifter. Ca 350 brev var nämligen föranledda av felaktiga personuppgifter. De flesta felen förekom beträffande födelsetiden samt närmast i ordningen beträffande förnamnen, födelsekommun och rättsskrivningen av släktnamnen. Inemot 200 arbetstagare hade frågat efter sitt arbetspensionskort, men underlåtit att uppge sitt arbetsförhållande. Vikten av att omsorgsfullt förvara arbetspensionskortet, oantastbarhetsprincipen, förutsättningarna för att tillhöra systemet, möjligheterna att erhålla pension och de i arbetspensionslagarna tillförsäkrade pensionsförmånerna synes ännu vara dunkla för många. Förfarandet vid ansökan om pension förefaller även påkalla ytterligare anvisningar.

OM PENSIONSÄMNDENS VERKSAMHET

Pensionsnämnden har hittills givit 26 utslag och anhängiga är 40 besvärärenden. Nämnden har intagit den ståndpunkten, att besvärande, som blivit arbetsoförmögen innan APL trädde i kraft icke är berättigad till invalidpension, även om honom på grund av arbetsoförmåga beviljats folkpension räknat från en senare tidpunkt än APL:s ikraftträdande. Vid bedömandet av tidpunkten för begynnelsen av invaliditet har särskild uppmärksamhet fästs såväl vid den medicinska utredningen som vid tidpunkten, då besväranden upphörde att arbeta. Pensionsnämnden har ännu icke tagit ställning beträffande sådana fall, där besväranden beviljats folkpension för APL:s

ikraftträdande, men det oaktat fortsatt att arbeta och upphört därmed först efter lagens ikraftträdande.

TOLKNINGAR

Bilförmån

Till Pensionsskyddscentralen har inkommit flere förfrågningar, huruvida arbetstagares rätt att använda firmans bil för privata ändamål är en sådan naturaförmån, som skall beaktas vid bestämmande av lön, som utgör grund för APL-pension. Enligt APF 7 § 3 mom. beaktas naturaförmåner i enlighet med de penningvärden socialministeriet fastställt för beräkning av den i lagen om arbetares olycksfallsförsäkring stadgade årliga arbetsförtjänsten. I socialministeriets ifrågavarande beslut nämnes dock icke bilförmån. I Pensionsskyddscentralen har man därför kommit till det resultatet, att bilförmån tillsvidare icke beaktas vid fastställande av pensionsgrundande lön.

DEN KONSULTATIVA KOMMISSIONEN FÖR INVALIDITETSÄRENDEN

Bland de ärenden kommissionen handlagt må nämnas följande:

Pensionssökanden hade insjuknat medan APL-arbetsförhållandet fortgick och arbetsförhållandet, på grund varav hade tagits APL-försäkring enligt minimivillkoren, hade upphört den 31.1.1962. Sjukdomen hade lett till invaliditet, och folkpension hade beviljats från den 1.2.1963. Kommis-

sionen ansåg, att sökanden borde beviljas invalidpension med tillämpning av stadgandena i APL 6 § 3 mom. Den omständigheten, att folkpension beviljats först från den 1. 2. 1963, inverkar inte på saken i annat avseende än, att invalidpensionen beviljas att utgå från samma datum.

I ett fall hade sökanden på grund av ryggradssjukdom oavbrutet erhållit folkpension sedan år 1951, men han hade det oaktat enligt KAPL-redovisningar under tiden juli-oktober 1962 förtjänat i vägarbete 150 000 gmk, varefter han insjuknat i lungtuberkulos. Kommissionen ansåg, att tilläggsutredning borde införskaffas rörande hans arbetsförmåga före senaste insjuknande. Ifall denna utredning gäve vid handen, att sökanden på sommaren 1962 kunde anses arbetsför, kunde honom enligt kommissionens åsikt beviljas invalidpension enligt KAPL.

PENSIONSANORDNINGARNA OCH PENSIONERNAS UTBETALANDE GENOM PENSIONSSKYDDSCENTRALENS FÖRSORG

Enligt stadgandet angående ikraftträdandet av APL åligger det Pensions-skyddscentralen att under den i lagen stadgade övergångsperioden om två år utbetala pension till sådan pensionsberättigad arbetstagare, vars arbetsgivare ännu icke anordnat APL-pensionskydd för sina arbetstagare. Av Pensions-skyddscentralen erlagt belopp återindriver centralen direkt hos arbetsgivaren. Sedan pensionskydd anordnats, övergår skyldigheten att erlægga pension på den pensionsanstalt, där pensionskyddet är anordnat. Då arbetsgivaren icke får som avdrag räkna sig till godo det belopp han erlagt till Pensions-skyddscentralen, lider han sålunda en förlust. I synnerhet ifall arbetsgivaren upphört eller ämnar upphöra med sin verksamhet, synes dröjsmål med pensionsanordnandet onödigt. I Pensions-skyddscen-tralen har ofta konstaterats, att arbetsgivare ej anordnat pensionskydd därför, att han inte varit fullt på det klara med ovan angivna omständigheter.

NYA CIRKULÄR

Cirkulär nr 10/63 distribuerades i slutet av maj månad till de pensionsanstalter, som bedriver verksamhet i enlighet med APL. Cirkuläret behandlar tillämpningen av stadgandena i 23 § APL och innehåller en förnyad blankett för pensionsansökan ävensom en för arbetsgivare avsedd blankett, varmed till pensionsanstalt anmäles, att arbetstagare valt i 5 § lagen om socialhjälp avsett underhåll i stället för arbetspension.

Cirkulär nr 11/63 innehåller anvisningar för avgörande av invaliditetsärenden och har i juni utsänts till de pensionsanstalter, som bedriver verksamhet i enlighet med APL.

Cirkulär nr 12/63 innehåller folkpensionernas nya belopp. Det utsändes i juni till samma pensionsanstalter.

UTJÄMNING FÖR ÅR 1962 AV DE PENSIONER, SOM GEMENSAMT
SKALL BEKOSTAS AV PENSIONSANSTALTERNA
(APL 12 § 1 mom. 4 punkten)

År 1962 utgjorde de av APL- och KAPL-pensionsanstalterna utbetalade pensioner, som skall bekostas gemensamt, 1.285.030 gamla mark. Pensionsanstalterna bekostar sagda pensioner i proportion till sina premieinkomster (socialministeriets beslut 215/62), varvid varje pensionsanstalts andel blir ca 0,02 % av dess premieinkomst. Utjämningsbetalningarnas och -fordringarnas belopp var naturligtvis lika stora, nämligen 7.569,93 mk.

Utjämningsbeloppen kommer att erläggas före den 31.7.1963.

SIFFERUPPGIFTER OM APL:S OCH KAPL:S FÖRSTA HALVÅR

1. Verkställda APL-pensionsanordningar per den 31.12.62

A. Storarbetsgivare

	Arbets- givare	Arbets- tagare	Arbets- tagare i medeltal	Lönesumma	Genom- snittlig lön
	st.	st.	st.	milj.gmk/år	gmk/år
Pensionsförsäkr. bolagen (9)	3.511	350.200	100	182.760	521.800
Pensionskas- sorna (3)	122	15.700	129	8.010	510.100
Pensionsstiftel- serna (16)	22	20.200	920	13.590	673.000
Sammanlagt (28)	3.655	386.100		204.360	
I samtliga			106		529.300

B. Småarbetsgivare

	Arbets- givare	Arbets- tagare	Arbets- tagare i medeltal	Lönesumma	Genom- snittlig lön
	st.	st.	st.	milj.gmk/år	gmk/år
Pensionsförsäkr. bolagen	47.935	148.350	3	60.450	407.500
Pensionskassorna	534	3.250	6	1.740	534.400
Pensionsstiftel- serna	-	-	-	-	-
Sammanlagt	48.469	151.600		62.190	
I samtliga			3		410.200

Samtliga verkställda pensionsanordningar innehöll enbart minimipensions-
skydd. Under 1962 anordnades ännu icke registrerade tilläggsförmåner.
Inga småarbetsgivare tillhörde pensionsstiftelser år 1962.

2. År 1962 beviljade och utbetalda arbetspensioner

	Ålders- pensioner	Invalid- pensioner	Samman- lagt	Ålders- pensioner	Invalid- pensioner	Samman- lagt
	1 000 gmk	1 000 gmk	1 000 gmk	%	%	%
Pensionsförsäkr. bolagen	866	2.031	2.897	26	60	86
Pensionskassorna	57	35	92	2	1	3
Pensionsstiftel- serna	362	19	381	10	1	11
Arbetspensions- kassorna	-	-	-	-	-	-
Sammanlagt	1.285	2.085	3.370	38	62	100

3. Pensionsbeståndet den 31.12.62

	Ålders- pensioner		Invalid- pensioner		Sammanlagt		Genomsn. åldersp.	Genomsn. invalidp.
	st.	1 000 gmk/år	st.	1 000 gmk/år	st.	1 000 gmk/år	gmk/år	gmk/år
Pensionsförsäkr. bolagen	55	4.485	109	12.602	164	17.087	81.500	115.600
Pensionskassorna	4	328	1	139	5	467	82.000	139.100
Pensionsstiftel- serna	15	1.565	1	188	16	1.753	104.300	188.200
Arbetspensions- kassorna	-	-	-	-	-	-	-	-
Sammanlagt	74	6.378	111	12.929	185	19.307		
I samtliga							86.200	116.500

Ålderspensionerna var beviljade personer födda före den 1.7.1912 och be-
kostades alltså gemensamt. Invalidpensionerna hade utgått enligt APL
6 § 3 mom., varvid den till pensionsåldern återstående tiden inberäknas i
den till pension berättigande tjänstgöringstiden. Arbetspensionskassorna
utbetalade icke pensioner år 1962.

4. Försäkringspremieintäkter av samt reserver för de lagstadgade pensionerna år 1962

	Premieintäkter 1962			Förs.premiereserv/ pensionsansvar 31.12.62 milj.gmk
	Egentliga premieintäkter milj.gmk	Överföringar milj.gmk	Sammanlagt milj.gmk	
Pensionsförsäkr. bolagen	6.599	125	6.724	6.256
Pensionskassorna	262	160	422	417
Pensionsstiftel- serna	822	228	1.050	1.065
Arbetspensions- kassorna	2.171	-	2.171	2.061
Sammanlagt	9.854	513	10.367	9.799

I kolumnen "överföringar" ingår grundkapital, som överlåtits till nya pensionsstiftelser ävensom det belopp, vilket inom pensionsanstalten från tidigare pensionsanordningars tillgångar överförts på de lagstadgade pensionerna. Överföringar, som gjorts från en tidigare pensionsanordnings tillgångar till en annan pensionsanstalt, s.k. ansvarsöverföringar, har där emot inneslutits i kolumnen "egentliga premieintäkter". Beloppet av de sistnämnda överföringarna uppgår till c:a 1.000 milj.gmk. Värdena i tabellen grundar sig delvis på Pensionsskyddscentralens uppskattningar, emedan det dels förekom pensionsanstalter, som ännu icke uppgjort bokslut den 31.12.62; dels sådana, som saknade försäkringstekniska beräkningar.

Ansvarsbrist förekom endast bland pensionsstiftelserna och utgjorde c:a 31 milj.gmk, eller m.a.o. c:a 3 % av pensionsstiftelsernas pensionsansvar samt c:a 3 o/oo av pensionsanstalternas sammanlagda försäkringspremiereserv/pensionsansvar.

UTVECKLINGEN INOM APL 1.1. - 30.6.1963

Då APL vid utgången av juni hade varit i kraft ett år, hade pensionskydd enligt lagen anordnats för 594.000 arbetstagare eller c:a 4/5 av alla till lagens krets hörande. Pensionsanordningar har utförts av sammanlagt över 54.000 arbetsgivare. Såsom i tabellerna i motsvarande finskspråkiga skrivelse kan konstateras, har utvecklingen under det andra halvåret av tiden lagen varit i kraft varit särskilt stark vid pensionskassorna och stiftelserna, i vilka antalet försäkrade stigit till över det dubbla jämfört med situationen vid årsskiftet. Trots detta var ännu över 85 % av försäkringsbeståndet i försäkringsbolagen.

ELÄKETURVAKESKUS

TIEDONANTOJA

Julkaisija: Eläketurvakeskus, Kalevankatu 6 A, Helsinki

Vastaava toimittaja: Matti Karjalainen

Painopaikka: Eläketurvakeskus
